

УКРАЇНСЬКИЙ ТИЖНЕВИК НОВИЙ ШЛЯХ

THE NEW PATHWAY UKRAINIAN WEEKLY LE NOUVEAU CHEMIN HEBDOMADAIRE UKRAINIEN

Четвер, 14 червня 2012, Рік 82, Число 23 • Thursday, June 14, 2012 Volume 82, Number 23

Шевченко здобуває для України перемогу над Швецією

Андрій Шевченко (Україна, №7) під час матчу Євро-2012 на НСК "Олімпійський" між збірними України і Швеції. Київ 11 червня 2012 року

11 червня збірна України з рахунком 2:1 обіграла збірну Швеції на стадіоні НСК "Олімпійський" в Києві. Раніше збірні Англії та Франції зіграли внічию у Донецьку.

Таким чином, за підсумками матчів першого раунду збірна України стала провідником групи D.

Усі три голи були забиті у другому таймі: першими забили шведи,

українцям довелося відіграватися.

Дубль у збірній України забив Андрій Шевченко. Єдиний гол у

Продовження на стор. 2

УНО

засуджує прийняття законо- проекту про мови

Українське Національне Об'єднання Канади висловлює глибоку тривогу та недвозначно засуджує схвалення Верховною Радою 5 червня ц. р. законопроекту "Про засади державної мовної політики".

Законопроект протидіє Конституції України, яка чітко визначає українську мову як державну мову України. Ухвалення згаданого законопроекту загрожує майбутньому української мови, даючи російській мові можливість надалі розширюватися у щоденному житті українців, при тому завдаючи утисків рідній українській мові.

Верховна Рада зобов'язана захистити права рідної української мови – мови свого народу, а не російської.

Українське Національне Об'єднання Канади (засноване 1932 р.) як складова організація Конгресу Українців Канади і Світового Конгресу Українців безумовно підтримує їхні заклики закрити подальшу дискусію над цим законопроектом. Теж закликаємо усіх підписати петицію у цій справі, зорганізовану Конгресом Українців Канади: <http://www.gopetition.com/petitions/petition-in-support-of-ukrainian-language.html>

UWC Condemns Adoption at First Reading of Anti-Constitutional Draft Law on the Principles of State Language Policy

The Ukrainian World Congress (UWC) condemns the adoption at first reading, on June 5, 2012, of the *Draft Law on the Principles of State Language Policy* ("Draft Law") by Ukraine's Verkhovna Rada. The *Draft Law* contravenes the Constitution of Ukraine, which states that the State Language of Ukraine is the Ukrainian language.

Designed to accelerate the Russification of Ukraine, the *Draft Law* constitutes a serious threat to the future

development of the Ukrainian language and its role as the sole State Language in Ukraine.

The UWC joins the voices of Ukrainians worldwide who stand in defense of the Ukrainian language and calls upon the Ukrainian government authorities to prevent domination by the Russian language in an independent Ukrainian State.

The UWC is an international coordinating body for Ukrainian communi-

ties in the diaspora representing the interests of over 20 million Ukrainians. The UWC has member organizations in 32 countries and ties with Ukrainians in 14 additional countries. Founded in 1967 as a non-profit corporation, the UWC was recognized in 2003 as a non-governmental organization (NGO) by the United Nations Economic and Social Council with special consultative status.

Ukrainian World Congress

Новий Шлях

The New Pathway Publishers, Limited
145 Evans Ave., Suite 210,
Toronto, Ont., M8Z 5X8 Canada

Publications mail agreement No. 40005756

Під “Олімпійським” заборонили всі акції

Суд заборонив проведення будь-яких масових заходів на прилеглий території до НСК “Олімпійський”.

“11 червня у другій половині дня представники деяких політичних сил та громадських організацій надіслали до КМДА заявки про проведення масових заходів на прилеглий території до НСК “Олімпійський” безпосередньо перед початком та під час проведення футбольного матчу збірних команд України та Швеції у рамках турніру Євро-2012”, – нагадали в міліції.

“У зв’язку з тим, що передбачається максимальне заповнення глядацьких місць стадіону та велике скупчення вболівальників (до 110 тисяч), проведення будь-яких масових заходів на прилеглий території суттєво перешкоджатиме безпеці громадян, які вирішили відвідати футбольний матч”, – додали у прес-службі.

“Заявка подана організаторами з порушеннями встановленого порядку, та задля забезпечення

безпеки громадян України та закордонних гостей Київський адміністративний суд прийняв рішення про заборону проведення будь-яких масових заходів на прилеглий території до НСК “Олімпійський”. Організаторам доведено рішення суду судовими виконавцями”, – йдеться у повідомленні.

Столична міліція нагадує, що рішення суду обов’язкове для виконання всіма громадянами.

“До обов’язків працівників міліції входить забезпечення безумовного виконання судового рішення. Тож дії міліції будуть адекватними ситуації, у рамках закону та своїх повноважень”, – уточнили в МВС.

Як відомо, о 19:00 11 червня навпроти входу в НСК “Олімпійський” мала розпочатися українська акція протесту проти режиму Віктора Януковича.

Також свої заходи планувала провести опозиція.

Опозиціонери побилися з “Беркутом”

11 червня біля НСК “Олімпійський” у Києві відбулася бійка між “Беркутом” і представниками опозиції.

Співробітники спецпідрозділу “Беркут” оточили кільцем близько 20 осіб, які прямували до НСК “Олімпійський” з метою провести акцію протесту.

Серед учасників акції був народний депутат (фракція БЮТ-“Батьківщина”) Юрій Одарченко.

При цьому Одарченко пред’явив правоохоронцям папір, який нібито є дозволом на проведення акції.

Коли учасники акції намагалися

пройти до стадіону, сталася сутичка між “беркутівцями” і кількома представниками опозиціонерів.

Навколо кільця правоохоронців, які оточили опозиціонерів, стовпилися вболівальники, багато з яких були одягнені у форму національних збірних України, Польщі та Швеції.

У партії “Батьківщина” також заявляють, що міліціонери протягом години не давали активістам наметового містечка, розташованого на Хрещатику, можливості вийти для проведення акції протесту біля НСК.

Шевченко здобуває...

Закінчення зі стор. 1

шведів забив Златан Ібрагімович, який, окрім збірної, на правах оренди грає за італійський “Мілан”.

Другий тайм матчу був значно напруженішим та динамічнішим, ніж перший. Після другого забитого українцями м’яча шведи здійснили кілька небезпечних атак. Ситуацію в деяких випадках рятувала лише майстерність воротаря Андрія П’ятова.

Перший матч у групі D завершився нічиєю. Англія зіграла із Францією 1:1.

Матч між двома збірними відбувався в Донецьку. Французька збірна володіла м’ячем приблизно 58% ігрового часу. Англійці також поступалися і за кількістю ударів у

площину воріт – 1 до 5.

Перший гол забив Дžoлеон Лескотт, гравець англійської збірної та “Манчестер Сіті”, другим відзначився Самір Насрі зі збірної Франції, який також виступає за “Манчестер Сіті”.

До нинішнього турніру збірна Франції підійшла на піку форми: підопічні Лорана Блана не програвали більше 20 матчів поспіль.

Саме нічия фаворитів, на думку спортивних оглядачів, дозволила збірній Україні стати провідником у групі за підсумками першого раунду матчів. Утім, у збірної України попереду два надзвичайно складних матчі з командами Англії та Франції. Із французами українці грають 15 червня в Києві, а гра з Англією відбудеться 19 червня в Донецьку.

Матчі коментують не українською

Міський голова Львова Андрій Садовий звернувся до УЄФА з терміновою вимогою забезпечити трансляцію матчів у фан-зоні міста лише українською мовою.

10 червня з вини УЄФА під час матчу Північна Ірландія – Хорватія трансляція велась російською, а не українською мовою, повідомляє УНІАН з посиланням на медіа-центр “Львів 2012”.

“Випадок, який стався 10 червня, коли матч між двома збірними транслювався російською мовою, це неприпустима ситуація. Це те саме, якби у фан-зоні у Гданську транслювали матч німецькою. Прошу УЄФА негайно виправити ситуацію”, – наголосив

Садовий.

Як повідомили у департаменті Євро-2012 Львівської міської ради, згідно з угодою між містом та УЄФА саме УЄФА відповідає за трансляцію матчів у фан-зоні.

Працівники Львівської міськради не мають права втручатися у роботу режисерів, починаючи з 18.25. До режисерів надійшла чітка вказівка УЄФА транслювати матчі з каналу “Футбол”, на яку їм була надана карта декодування сигналу.

УЄФА не передбачило, що канал транслюватиме другий матч з російським коментарем, адже у попередні дні матчі з того ж каналу були з українським коментарем, йдеться у повідомленні.

Мітинг на захист української мови

Близько тисячі людей 11 червня зібралися в центрі Львова на мітинг на захист української мови, організований Комітетом опору диктатурі.

Учасники мітингу зібралися біля входу до Львівської міськради на площі Ринок.

Вони тримали в руках прапори політичних партій “Батьківщина”, “Фронт змін”, УРП, НРУ, ВО “Свобода”, КУН та інших, а також плакати з написами: “Русифікація

– геноцид України” (написаний англійською мовою), “Ні омоскалюванню України” і плакати з цитатами українських поетів про українську мову.

Однією з перших на мітингу виступила депутат Львівської обласної ради від ВО “Свобода”, мовознавець Ірина Фаріон.

“Демоліберальна ідеологія зазнала краху. Про компроміси говорять тільки слабкі, тому потрібно оголосити війну цій толерастії. Жертва не може подати руку катові, для катів існує тільки один спосіб – знищення”, – сказала вона.

За словами Фаріон, зараз оголошується мобілізаційна акція на захист української мови. Вона закликала учасників мітингу залишити свої контакти, щоб у кінці червня поїхати до Києва, коли законопроект про основи мовної політики будуть розглядати у другому читанні.

Костенко з Ющенком домовляються про об’єднання

Правоцентристські партії мають намір об’єднатися для спільної участі у парламентських виборах.

Про це в інтерв’ю Радіо “Свобода” заявив провідник Української народної партії, депутат-нашоукраїнець Юрій Костенко.

За словами Костенка, до широкого опозиційного об’єднання він ставиться критично, оскільки, як показав попередній досвід, без ідеологічної близькості такі союзи не дають позитивних наслідків.

“Українська народна пар-

тія не веде перемовин із лівоцентристською “Батьківщиною”. Тому що це – не наша ідеологія, це – не наші політичні пріоритети. Ми ведемо перемовини напередодні виборів із близькими за ідеологією політичними партіями”, – каже він.

За словами Костенка, тепер переговори ведуть УНП, “Наша Україна”, Конгрес Українських Націоналістів, Українська платформа “Собор” та Республікансько-християнська партія.

CUCC AGM – National Scope and View on Ukraine

L. to R.: John Iwanura, Zenon Potichny, Bohdan Leschuk, Lubomyr Kwasnycia and Ambassador Ihor Ostash

The Canada-Ukraine Chamber of Commerce Annual General Meeting was held at the UNF Toronto Trident Banquet Hall on May 15, 2012. There were approximately sixty people in attendance, with Mr. Lubomyr Kwasnycia serving as Master of Ceremonies. Special guests were Mr. Paul Grod, National President of the Ukrainian Canadian Congress who delivered special greetings, and Mr. Ihor Ostash, former Ambassador of Ukraine to Canada who presented an outline of the latest activities taking place in Ukraine.

Mr. Zenon Potichny (re-elected) gave the President's Report on activities that had taken place during the last year. The several business forums were well attended and very well accepted. The CUCC Golf Tournament was a great success with a portion of the proceeds donated to the Shevchenko Foundation and the BCU Foundation. CUCC members also participated in the international forum and conference "Ukraine at the Crossroads" held in Ottawa, March 7-8, 2012.

Everyone was reminded to make plans and attend the CUCC Canada-Ukraine Business Forum "The Gateway for B2B Partnerships" to be held at the Metro Toronto Convention Centre, November 28-29, 2012. For details, visit www.cuccforum2012.com.

In Brief

EU MONITORS TRAVELLING TO KYIV AHEAD OF TYMOSHENKO APPEAL

Former Polish President Aleksander Kwasniewski and former EU Parliament President Pat Cox arrived in Ukraine on June 11 ahead of an appeals trial in the case of jailed former Prime Minister Yulia Tymoshenko.

Kwasniewski and Cox were designated last week by the European Parliament to serve as observers in the proceedings, which come amid mounting European criticism of Tymoshenko's seven-year sentence for abuse of office.

Ukrainian Prime Minister Mykola Azarov has praised the [EU] appointments, saying his country is open to "impartial monitoring" of Tymoshenko's June 26 appeal.

The Tymoshenko controversy has prompted government officials in several European countries to boycott all group-stage matches in the Euro 2012 soccer tournament being held in Ukraine.

Tymoshenko's daughter, Yevhenia, is set to meet German Justice Ministers on June 13 to discuss her mother's imprisonment. *Based on reporting by AFP, AP, and euractiv.com*

UKRAINE BEATS SWEDEN 2-1 AT EURO 2012

Kyiv (AP) - Andriy Shevchenko trumped Zlatan Ibrahimovic [on June 11], scoring two great headers to give Ukraine [its first win] 2-1 over Sweden at the 2012 European Soccer Championship. After Ibrahimovic had given Sweden the lead in the 52nd minute, Shevchenko responded by heading in the equalizer just three minutes later and then added the winner in the 62nd.

"We showed today our character, our good football," Shevchenko said. "We

have very good chances to qualify."

The victory gives Ukraine a serious chance of advancing from Group D after England and France drew 1-1, while Sweden faces an uphill battle to remain in the tournament.

Shevchenko is already a national icon in Ukraine and carried the hopes of the team going into the tournament. Showing flashes of the scorer's instinct that once made him one of the world's top strikers, Shevchenko beat Olof Mellberg to a cross for his first goal and then met a corner to head the ball inside the near post for the second, setting off shouts of "Sheva" that will likely reverberate throughout the nation for a long time.

UKRAINE WANTS TO BOOST RENEWABLE ENERGY SOURCES BY 2.3 TIMES IN 2012

Kyiv, June 1 – The state agency for energy efficiency and energy saving has forecasted that the capacity of renewable energy sources will be increased by 2.3 times in 2012, to one gigawatt, the agency's head, Mykola Pashkevych, said at a press conference in Kyiv on May 31.

The agency said that the total installed capacity of alternative energy facilities in Ukraine is 411 megawatts (107 operating facilities – 76 hydroelectric power plants, 18 solar power plants, 11 wind farms and two bio-energy facilities) or 0.8% of the power generating capacity of the country.

In 2011, 257 megawatts of alternative energy facilities were commissioned, and it is expected that in 2012 wind farms with a total capacity of 252 megawatts and solar power plants with the total capacity of 290 megawatts will be launched.

Pashkevych also said that National Energy Company Ukrenergo has issued a permit to connect 3,027 megawatts of wind farms and 1,500 megawatts of solar power plants to the Ukrainian power grid.

Zwozdesky Elected New Speaker of Alberta Legislature

Members of the Alberta Legislative Assembly elected former cabinet minister and Edmonton Tory MLA Gene Zwozdesky as the new Speaker of the Alberta Legislature on May 23, 2012.

Gene Zwozdesky, new Speaker of Alberta Legislature

After the results of the secret ballot were announced, Premier Alison Redford and Official Opposition Leader Danielle Smith dragged Zwozdesky to the Speaker's Chair, a nod to parliamentary tradition.

Zwozdesky replaces long-time Speaker Ken Kowalski who held the position for 15 years. Kowalski stepped down after deciding not to run in last month's provincial election.

Zwozdesky told reporters he planned to speak to MLAs [on May 28] about what he calls his "five essential tenets."

"I do have some specific priorities that I would like to address, beginning with increasing the civility and decorum in the House ... pursuing impartiality," he said.

In addition to being the MLA for Edmonton-Mill Creek, Zwozdesky has held a number of cabinet posts over his political career. Most recently, he was Minister of Health under former Premier Ed Stelmach.

However, he returned to the backbenches when Redford announced her first Cabinet last October.

In a news release, Redford praised Zwozdesky for his "natural exuberance and love for Alberta."

"I have the utmost confidence that Gene will perform his responsibilities as Speaker with the grace, dignity and tenacity that he has demonstrated throughout his many years of community involvement and public service," she said.

Liberal MLA Laurie Blakeman was the only other candidate in the race for Speaker.

REAL ESTATE

By Larysa Pidhaynyj Pryshlak

The People Involved in the Process of Buying and Selling Real Estate

When a person is buying or selling real estate they will be dealing with many people from various professions and trades. For the duration of the buying and selling process, good communication and cooperation with these people is very important.

The real estate agent works very closely with a buyer and seller throughout the entire selling and purchasing process. They always require accurate information from both the seller and buyer in order to prepare the necessary paper work required to list and market a property for sale, or prepare an offer to purchase.

The real estate office administrators co-ordinate showing appointments. They are in direct regular contact with the sellers to confirm the time of a planned showing. To prevent delays, it is very important for the seller to reply promptly to a request from a buyer's broker for the showing of their property.

House inspectors, surveyors, home stagers and various trades people connected with preparing the house to be sold will require the seller's co-operation in providing timely and safe access to the property.

The services of a lawyer will be required to close the sale, transfer title of ownership, and take care of the financial disbursements. Both the buyer and seller will be required to arrange a meeting with the lawyer to sign the final closing paper work.

In the end, courtesy, communication and co-operation throughout the process of buying and selling real estate will result in a positive experience, saving time and money for all involved.

ALWAYS HERE FOR YOUR REAL ESTATE NEEDS

HomeLife/Cimerman

Real Estate Ltd., Brokerage

909 Bloor St. W., Toronto ON M6H 1L2

Independently Owned and Operated REALTOR

Larysa Pryshlak
Broker

Bus.: 416-534-1124

E-mail: larysapryshlak@rogers.com

Ukrainian Canadians: 200 Years of History – The War of 1812

By Andrew Gregorovich

The following is an excerpt of a lecture delivered by Andrew Gregorovich at St. Vladimir Institute, Toronto, in October 2011 in celebration of Ukrainian settlement in Canada.

On September 7, 1891 Vasyl Eleniak (1859-1956) and Ivan Pylypiw (1859-1936) stepped onto Canadian soil and became the first two officially recorded Ukrainians in Canada. They were the pioneer founders of the Ukrainian community in Canada. Ukrainians were known in the early days as Austrians, Galicians, Ruthenians, Rusins, Rusnaks, Bukovinians, and Lemkos. Today, there are over one million Ukrainian Canadians (1,250,000).

Some immigrant groups, such as the Icelanders, Mennonites and Russian Doukhobors, received government aid. However, Ukrainians did not receive government aid and they slowly built their community by their own resources and enormous voluntary work by dedicated people. The first Ukrainian immigrants in Canada were desperately poor and had to work hard to survive the first very difficult years. They encountered much bias and prejudice from their Anglo-Saxon neighbours.

Wheat from Ukraine, it has been said, was “the first Ukrainian immigrant to Canada” and since 1842, it became the ancestor of all of Canada’s successful wheat varieties such as *Red Fife* and *Marquis*. Ukrainian wheat is the ancestor of the finest wheats in the world.

The greatest achievement of Ukrainian Canadians was the pioneering of the wild, virgin prairies at the end of the 19th Century and cultivating millions of acres of golden wheat. It has been estimated that the Ukrainians pio-

neered ten million acres of the Prairies or forty per cent of all the wheat land, which is more agricultural area than the French cultivated in Quebec.

Just as the French pioneered Quebec and the British pioneered the Maritimes and Ontario, it was the Ukrainians who played a major role in pioneering the Prairies of Canada, and were founders of Canada and the Provinces of Alberta and Saskatchewan. Canada had only seven provinces when the Ukrainian mass immigration started in 1891, so they arrived in time to become one of the founders of the Canada we know today. Ukrainian Canadians are not an immigrant group since up to 98% are born in Canada.

If Eleniak and Pylypiw were the first Ukrainians in Canada, how can

there be “200 Years of History?” The reason is that the community has a pre-history before 1891.

In about the year 1608, Ivan Bohdan from Kolomiya was brought to North America by Captain John Smith (1580-1631). Smith is famous because of Indian maiden Pocahontas who saved his life. Before he came to North America, Smith was a military adventurer fighting in Eastern Europe. He was captured by the Turks and was sold as a slave in Eastern Ukraine. He escaped and crossed westward across Ukraine, noting Ukrainian hospitality. He eventually brought a group of Polanders (Poles) including Ukrainian Ivan Bohdan to Jamestown, [Virginia then an English colony in] North America to make tar to waterproof wooden ships.

Ukrainians to come to Canada and found examples from the early 1800s. Ukrainians were on the Canadian Prairies sixty years before the Sioux Indians of Crazy Horse and Sitting Bull arrived from the USA. This was after US Army Lt. Colonel George Custer’s “Last Stand” at the Battle of Little Bighorn on June 25, 1876.

In an article on Alexander Royick and the War of 1812, Prof. Zenon Pohorecky reported on two Ukrainians Ivan Ruchkovskay and Andriy Sankovskay. Ivan Ruchkovskay was from Shchuriv in Western Ukraine and enlisted in the De Watteville Regiment on September 28, 1810 which fought with the British Army in the War of 1812. He was killed on September 5, 1813 at Kingston defending Upper Canada (Ontario) against the American Army.

Andriy Sankovskay was from Ternopil in Western Ukraine. He enlisted on October 21, 1811 in the De Watteville Regiment when he was age 23. Lord Selkirk was the founder of the first permanent settlement, the Red River Colony, in what later became the Province of Manitoba. Selkirk awarded 100 acres of land at Fort Douglas on September 2, 1817 to Andriy Sankovskay.

Toronto, then known as York and Fort York, was captured [and the Parliament and other buildings in town] were burned by the American Army during the war. In retaliation, the powerful British Navy captured the American capital of Washington and burned the President’s residence making it black. The Americans painted the building white and it became the White House we know today.

There were Ukrainians in the invading American Army and they had also fought in the American War of Independence.

Ukrainians have fought for Canada in five major wars: the War of 1812-14, the Boer War (1899-1902), 10,000 in World War I (1914-18), 40,000 in World War II (1939-45) and the Korean War (1950-53). Many Ukrainian Canadians died in battle for Canada.

The Canadian government has announced a \$28,000,000 fund to commemorate the War of 1812. The Ukrainian community should see if a grant is available to research Ukrainians in the War of 1812.

Andrew Gregorovich is a Librarian Emeritus of the University of Toronto. Currently, he is President of the Taras Shevchenko Museum in Toronto, and President of the Ukrainian Librarians Association. He is also former Executive Director of the Ukrainian Canadian Research & Documentation Centre, former Chairman of the Toronto Historical Board, and a past President of the Ontario Library Association.

SMITH MONUMENT COMPANY LIMITED

Заснована у 1919 році

349 Weston Road (North of St. Clair), Toronto, Ontario, M6N 3P7

ГРАНІТНА ФАБРИКА

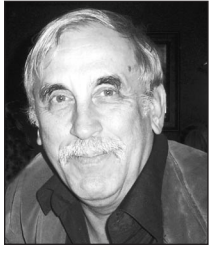
- Ми виготовляємо на замовлення пам'ятники і різні вироби з граніту, а також робимо написи
- Завітайте до нашої фабрики і виставочного залу, які відкриті для публіки
- Пам'ятники, виготовлені нашою фабрикою, встановлюються по всіх цвинтарях
- Робимо написи на нових і вже встановлених пам'ятниках на будь-якій мові по всіх цвинтарях
- Ми можемо приїхати до Вас додому і взяти замовлення
- Ми пропонуємо добрі ціни і обслуємо Вас з пошаною

Дзвоніть до власника Андрія Латишка
(416) 769-0674 or 1-(888) 836-7771

WAR OF 1812

In the War of 1812 between the United States and Canada [then British North America], there were Ukrainian soldiers in the De Watteville and De Meuron Regiments of the British Army defending Canada from American invasion. [NP - The majority of the British soldiers stationed in Upper Canada (now Ontario) were local recruits, and primarily British in Lower Canada (now Quebec)]. If they had lost the war and the United States conquered Canada, we would all be Americans today, not Canadians. [June 18, 2012 will mark 200 years since the War of 1812 started. It ended on February 18, 1815.]

Prof. Alexander Royick at the University of Saskatchewan in Saskatoon researched the earliest

The View From Here

By Volodymyr Kish

Under God's Blue Sky

It was about as nice a summer Sunday morning as one could have wished for. The Sun was spreading its warmth and blessing on a green and lush piece of woodland that, though just a little ways removed from the concrete and the bustle of the city, might as well have been a world away - reminding us how beautiful and peaceful nature can be. A pleasant little stream lazily meandered its way through the canopy of trees, completing the natural trinity of God's blue sky, the verdant earth and life-giving water.

It was there in that little piece of earthly Eden in the countryside a little northeast of Oshawa that I found myself on this Sunday morning taking part in the annual outdoor church services held by Oshawa's St. John the Baptist Ukrainian Orthodox Parish. An improvised altar had been set up underneath a number of tall and stately trees whose age no doubt exceeded that of most of the parishioners. It was here that Rev. Hladio held sway, somehow curiously in harmony with the rustic natural surroundings despite his colourful priestly robes. In the shade of a nearby maple tree, the church choir held forth, their voices seemingly richer and more sparkling in the open air, assisted in their efforts by an auxiliary chorus of neighbourhood birds, eager to join what must have been for them a kindred endeavour.

The scent of holy incense intermingled with the rich scent of pine, grass and the rest of those mysterious but intriguing fragrances one finds when walking through fields and woods after a refreshing rainfall. It was a feast for the senses, the natural merging with the mystical.

I had the sense that this is what it must have been like in the early days of the Church, before there were temples and church buildings of any kind, when the Apostles gathered with the faithful in the open air, in market squares, in courtyards, in gardens or on hilly slopes. Somehow, it all seemed so much more real and intimate and, dare I

say it - natural.

After the church service, this pastoral scene became the venue of the Parish's annual picnic. The scent of incense was quickly replaced by the aroma of sausages and burgers on the grill. The solemn liturgical chants were replaced by the laughter of children at play and the energetic conversations of adults regaling each other with their latest adventures or discussing the latest political or religious controversies.

Leo Choloniuk, who together with his wife Val own these beautiful few acres of paradise, wanders the grounds playing host and delighting our table with the story of how in 1958 while playing for the local *Strila* soccer team, he once scored six goals in one game, establishing a new provincial record.

Pleasantly sated after multiple visits to the tables laden down with the bounty of many a parishioner's kitchen, Fr. Hladio brought out his guitar and those assembled indulged in a Ukrainian's favourite past time: singing. From old folk songs whose origins are lost in the distant mists of Ukraine's history to the more modern creations of contemporary Ukrainian songwriters, the melodies rustled through neighbouring trees and were carried downstream by the adjacent creek.

I don't know whether many urban parishes are able to partake in experiences such as this, but I am sure glad that ours can.

Like any parish, we have our ups and downs; we have our disputes and misunderstandings; we have our generational rifts and differences of opinion over everything ranging from language to the contents of the church bulletin. The stresses of maintaining a parish in an era of declining membership are not easy.

However, for at least one day, there are no disagreements, no arguments. Any worries about the future are set aside. All sins are forgiven and for at least this one day, under God's blue sky, we are one family, grateful to be alive and enjoying each other's company.

Ukrainian Government's Monolingualism Diagnosis

By Alexander J. Motyl, June 1, 2012, *World Affairs Journal*

I've often remarked on the jaw-dropping stupidity of the Party of Regions currently misruling Ukraine. Whatever they do, they do badly. It's not just that they're extremists and thugs; it's that they're dumb extremists and cloddish thugs. Smart extremists wishing to destroy Ukrainian identity would never have appointed the widely reviled Dmytro Tabachnyk as Minister of Education. They'd have done it on the sly. Smart thugs who want to destroy the Opposition would never have beaten up Yulia Tymoshenko in jail. They'd have arranged for an accident on some country road. Smart crooks would never flaunt the money they've stolen. They'd dress like regular folk. Smart supremacists wishing to extirpate the Ukrainian language wouldn't pass a law that will provoke a patriotic backlash. They'd just discriminate on the sly.

Why are the Regionnaires so dumb? Is it their provincial upbringing amid the smokestacks of the Donbas? Does it come from their Soviet educations? From inhaling too much polluted air? From drinking too much hooch? From getting punched in the nose a few times too many?

Well, I finally have the answer - from none other than the *New York Times*. In an article titled "Why Bilinguals Are Smarter," *Times* science writer Yudhijit Bhattacharjee notes the following:

Speaking two languages rather than just one has obvious practical benefits in an increasingly globalized world. But in recent years, scientists have begun to show that the advantages of bilingualism are even more fundamental than being able to converse with a wider range of people. Being bilingual, it turns out, makes you smarter. It can have a profound effect on your brain, improving cognitive skills not related to language and even shielding against dementia in old age.

Sonofagun! Makes perfect sense to me. The Regionnaires are known for their unwillingness and inability to speak Ukrainian. Indeed, they're proud of their single-minded dedication to Russian. Little do they know that the result of monolingualism is cerebral flabbiness. Here's Bhattacharjee:

"There is ample evidence that in a bilingual's brain both language systems are active even when he is using only one language, thus creating situations in which one system obstructs the other. But this interference, researchers are finding out, isn't so much a handicap as a blessing in disguise. It forces the brain to resolve internal conflict, giving the mind a workout that strengthens its cognitive muscles. ... the bilingual experience improves the brain's so-called executive function - a command system

that directs the attention processes that we use for planning, solving problems and performing various other mentally demanding tasks. These processes include ignoring distractions to stay focused, switching attention wilfully from one thing to another and holding information in mind - like remembering a sequence of directions while driving."

Did you ever watch Viktor Yanukovich struggle to speak Ukrainian? Heck, you can almost hear them synapses firing as he searches for words, tries to stay focused, switches attention wilfully from one thing to another, and is visibly getting smarter. Here's Bhattacharjee again:

"Why does the tussle between two simultaneously active language systems improve these aspects of cognition? Until recently, researchers thought the bilingual advantage stemmed primarily from an ability for *inhibition* that was honed by the exercise of suppressing one language system: this suppression, it was thought, would help train the bilingual mind to ignore distractions in other contexts. But that explanation increasingly appears to be inadequate, since studies have shown that bilinguals perform better than monolinguals even at tasks that do not require inhibition, like threading a line through an ascending series of numbers scattered randomly on a page."

Have you ever wondered why Regionnaires never thread lines through ascending series of numbers while they doodle in Parliament? Now you know. They couldn't pull it off and they'd probably lose their tempers, break their pencils, and - heaven forbid - press the wrong button and vote for the Opposition.

One final Bhattacharjee quote:

"The key difference between bilinguals and monolinguals may be more basic: a heightened ability to monitor the environment. 'Bilinguals have to switch languages quite often - you may talk to your father in one language and to your mother in another language,' says Albert Costa, a researcher at the University of Pompeu Fabra in Spain. 'It requires keeping track of changes around you in the same way that we monitor our surroundings when driving.' In a study comparing German-Italian bilinguals with Italian monolinguals on monitoring tasks, Mr. Costa and his colleagues found that the bilingual subjects not only performed better, but they also did so with less activity in parts of the brain involved in monitoring, indicating that they were more efficient at it."

In other words, bilingualism is good for you. It's not just right and reasonable and liberal in a country such as Ukraine, but it'll make the country a better place to live. Sounds like a no-brainer to anyone who is smart or wants to be smart.

Who but a monolingual Regionnaire could have a problem with that?

advertising

in

УКРАЇНСЬКИЙ ТИЖЕННИК
НОВИЙ ШЛЯХ

THE NEW PATHWAY UKRAINIAN WEEKLY LE NOUVEAU CHEMIN SEMAINE MADRINE UKRAINIEN

works

for

you

call 416-960-3424

A Desolate Beauty

Shevchenko Scientific Society in Montreal “Remembers” Chornobyl Tragedy

By Ireney Zuk

Saturday, April 21, was just a few days shy of the 26th anniversary of the explosion on April 26, 1986 at the nuclear plant at Chornobyl in Ukraine, an event that shook the world and deeply influenced many persons living in the immediate vicinity and also much further away from the doomed city. It is widely considered to have been the worst nuclear power plant accident in history, and is one of only two classified as a level 7 event on the International Nuclear Event Scale - the other was the Fukushima Daiichi nuclear disaster in 2011.

Among various commemorations of this tragedy, the Montreal Branch of the Shevchenko Scientific Society in Canada organized a somewhat unusual multimedia presentation “Remembering Chornobyl” given by Olena Serbyn-Sullivan, graphic designer, photographer and author. This most recent in a series of meetings of the Shevchenko Scientific Society,

was held at the Patriarch Josyp Slipyj Ukrainian Museum in Rosemount. Dr. Luba Zuk, President of the chapter opened the evening with brief remarks about the horrific explosion and its effects on the area surrounding Chornobyl, and about the presentation by Olena Serbyn-Sullivan. Then, Vice President Olessia Czechut, who did much to organize and promote this unique event, introduced the guest-speaker (presenter) from Toronto. In Ms. Czechut’s introduction, the audience learned of Ms. Serbyn-Sullivan’s career path, her professional studies, awards and prizes, as well as artistic and literary achievements.

In lieu of the more common meeting format of a lecture or a paper on a topic of general interest and the speaker’s specialty, Olena Serbyn-Sullivan guided her audience through a series of beautiful images which she had taken on a journey in the exclusion zone around Chornobyl. As an “urban” photographer, she and a colleague, Mathew Merrett, were granted

(L. to R.): Luba Zuk, Olena Serbyn-Sullivan and Olessia Czechut

the right to visit (under supervision) and photograph the site, both Prypiat’ and the Chornobyl plant, but only for two days. She recounted the complex procedure which had to be followed to obtain permission for a visit to the restricted area and the various difficulties they encountered. Olena mentioned that they took as many pictures as possible - because she knew she would never return! The audience soon realized that the pictures of inanimate objects and scenes were filled with a haunting beauty, as if pointing back to the life that once was all around them but was extinguished by a forced evacuation. According to *wabisabi*, the Japanese aesthetic which Olena explores, all things reveal their true beauty once they have succumbed to time and the elements. Towards the end of her presentation, Ms. Serbyn-Sullivan also showed pictures of a few brave women who had returned to the exclusion zone to live out their lives. She documented their painstaking efforts to live a normal life and to be cheerful in the face of difficult circumstances.

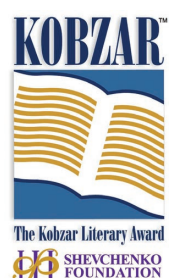
The afternoon meeting concluded with a question and answer period, and with a discussion about the recently published book by Olena

Serbyn-Sullivan: “Volatile Particles - A Photographic Journey Through Chornobyl’s Exclusion Zone.”

It should be mentioned that several local newspapers provided information about this presentation of the Shevchenko Scientific Society. Among these, *The Suburban*, Montreal’s largest English weekly, published an extensive whole-page article in its Magazine section on April 13, 2012, and followed it up with a shorter notice closer to the event. Both the *Journal de Rosemont* and the *Montreal Mirror* ran information about the presentation in their editions on April 20, 2012.

One should note the wide range of topics presented by the Shevchenko Scientific Society, Montreal Branch, over the last few years, from highly specialized medical topics to literary or arts-related scholarly presentations (e.g. the diary of an individual from a specific district in Ukraine). There is no doubt that this latest, photographic presentation “Remembering Chornobyl” will remain with those who attended for a long time.

Dr. I. Zuk is Professor and former Director of the School of Music at Queen’s University, Kingston, Ontario.

Ukrainian Canadian Foundation of Taras Shevchenko offers Kobzar Writers’ Scholarships

at Humber School for Writers in Toronto, July 7-13, 2012

The Shevchenko Foundation awards annually two scholarships to Canadian writers with advanced manuscripts on a Ukrainian Canadian theme. These full tuition scholarships are intended to assist writers to complete their works for publication. The theme can be presented in one of several genres: poetry, fiction or non fiction, short story. Since 2008, the Shevchenko Foundation offers the *Kobzar Writers’ Scholarships* at the Humber Summer School for Writers.

The Shevchenko Foundation also promotes our Ukrainian Canadian cultural heritage by funding the *Kobzar Literary Award*. The *Kobzar* is presented biennially to the writer who best presents a Ukrainian Canadian theme in literature, and the prize is shared with the publisher for promotion of the winning work. All proceeds from the award ceremony are directed to the *Kobzar Literary Arts Endowment Fund* which supports the *Kobzar Writers’ Scholarships*.

Past scholarship recipients are: Helen Pretulak from Prince Edward Island (2007); Natalia Buchok - Oakville, ON (2008); Ulana Snihura - Toronto, ON (2009); Tanya Berezuk - Peterborough, ON (2010); and Marianne Fedunkiw and Krystine Dumyn Vecchio, both of Toronto, ON (2011).

To apply for the *Kobzar Writers’ Scholarship*, please submit an application using forms and criteria provided on the Humber website: www.creativeandperformingarts.humber.ca/writers. State prominently your intent to apply for the *Kobzar Scholarship* in the cover letter of your application with a description about yourself and your writing experiences. Complete the application forms and provide an excerpt from your work of non-fiction, fiction, poetry or short story for assessment, as per the guidelines on the website.

For more information, contact Dr. Christine Turkewych at christine@shevchenkofoundation.com for fuller explanations regarding the *Kobzar Writers’ Scholarships*.

Слухайте українську
ЩОДЕННУ радіопередачу

ПІСНЯ УКРАЇНИ

з радіостанції CJMR
на хвилях 1320

Від понеділка до п'ятниці—
7:30 до 8:00 ввечері
Субота і неділя—
5:00 до 5:30 пополудні

Керівник і ведуча програми
— Оксана Сидорчук Соколик

Телефон 416-536-4262

Daily Radio
SONG OF UKRAINE
P.O. Box 2, Station "D"
Toronto, Ontario M6P 3J5
Canada

Kozak
Aluminum & Roofing
Founded 1983

- покриття різних дахів
- інсталяція алюмінієвих дверей, обшивка (siding)
- бетонні роботи
- шліфування
- виготовлення вікон

Телефонуйте:
Богдан 416-622-1018
Cel. 416-505-2335
22 Dewitt Rd.
Toronto, Ont. M9B 3E1

“Українські килими: мандрівка спадщини”

“Українські килими: мандрівка спадщини”, виставка вибраних килимів з фондів Українського Музею, відкрилася для відвідувачів 12 лютого 2012 р. Понад 35 цінних експонатів – найдавніший з них датується кінцем XVIII ст., інші початком XX – в усій красі демонструють багатство кольорів і орнаментальних мотивів, використовуваних українськими килимарями. Виставка триватиме до 21 жовтня.

“Деякі з килимів у нашій експозиції пережили війну і руйнівну радянську окупацію України, – розповідає Любов Волинець, музейний куратор народного мистецтва і куратор цієї виставки. – Їх перевезли через не один кордон українські біженці, прагнучи зберегти свою культурну спадщину. Після нелегкої подорожі з України до Америки ці реліквії з часом потрапили до нашого музею, і сьогодні ми з гордістю представляємо їх як частину нашої колекції зразків традиційних текстилів”.

Гладкі килими ткали на вертикальних чи горизонтальних верстатах, створюючи, відповідно, стилізований квітковий або геометричний орнамент, з вовни, пофарбованої природними барвниками, які вносили у красу українського килима багатство ніжних відтінків кольорів.

На території сьогодишньої Правобережної України знайдено знаряддя для прядіння і ткання, що відносяться до Трипільської культури (5000-2000 рр. до Хр.). Найдавнішу згадку про українське килимарство залишив нам арабський мандрівник X ст. Ахмед Ібн Фалдан, який пише про килим для похоронної церемонії та його виготовлення жінками. Дедалі більше згадок про використання килимів у побуті князів Київської Русі зустрічаємо аж до кінця XII ст. З XV ст. килим набуває незаперечного значення: в описах майна української шляхти часто зазначено колір, орнамент, якість, розміри і вартість килимів, а також їхнє призначення: на стіну, на стіл, на лаву, на долівку або ж як важлива складова посагу нареченої.

У XVI-XVIII ст. зростання попиту в Західній Європі спричиняє розквіт українського килимарства. Створюються ткацькі гільдії; магнатські майстерні, в яких працюють кріпаки і які виготовляють килими для населення українських земель і “на експорт”. У цьому виробництві беруть участь навіть монастирі. Колись “панська розкіш”, килими стають звичною оздобою житла людини середніх статків, їх тчуть по селах, аби прикрасити хату, дати на посаг донькам, накрити труну. Проте у другій половині XIX ст. скасування кріпацтва та індустріалізація, а також інші соціально-економічні причини призводять до занепаду українського килимарства.

На початку XX ст. в українських науковців і любителів старовини проявляється інтерес до народного мистецтва. Знову з’являються килимарські робітні, засновуються школи народної творчості. Охочі опановують напівзабуте ремесло, копіюючи давні килими у приватних зібраннях та музеях і в такий спосіб зберігаючи орнаментику й техніку оригіналів, багато з яких згодом буде втрачено. У цих килимарнях ткали також килими на підставі мистецьких проєктів тодішніх мистців, таких як Микола Бутович, Святослав Гординський, Роберт Лісовський, Петро Холодний-мол. та Олена Кульчицька. Деякі з цих килимів є представлені на виставці.

Куратором виставки “Українські килими: мандрівка спадщини”, організованої Українським Музеєм, є Любов Волинець. Частково виставку профінансовано коштом п. Андрея Гарасимяка, додаткову підтримку надали Ірина Куровицька, проф. Ярослав Лешко та Алла Лешко, Мирон і Марійка Маргюк, Олег і Христина Самійленки, Орест Шуль.

Про Український Музей

Український Музей – це найбільший музей у США, метою якого є колекціонувати, зберігати, виставляти й інтерпретувати експонати, які мають мистецьке або історичне значення для багатой культурної спадщини українців. Заснований Союзом Українок Америки у 1976 році, музей був визнаний як одне з найбільших досягнень українсько-американської громади. На сьогодні його добірні колекції народного й художнього мистецтва та об’ємна збірка архівних матеріалів роблять музей одним з найбільш унікальних і динамічних у місті Нью-Йорку, притягуючи найрізноманітніших відвідувачів. Щороку музей проводить кілька виставок, друкує до них двомовні каталоги і проводить низку поширених програм, часто у співпраці з іншими музеями, освітніми установами та культурними центрами.

Тут є музейна крамниця, проводяться екскурсії, в наявності програми для шкільних та сімейних груп, знижені ціни на квитки для школярів, студентів та пенсіонерів.

***

Український Музей
222 East 6th Street (between Second and Third Avenues)
New York, NY 10003
Тел. 212.228.0110
Факс 212.228.1947
Години праці музею:
від середи до неділі
11:30 ранку – 5:00 попол.
е-пошта: info@ukrainianmuseum.org
вебсайт: www.ukrainianmuseum.org

Гості з України відзначили високий рівень Всеканадської вчительської конференції

Як ми уже писали в нашій газеті, 4 – 6 травня в Торонто успішно відбулася Всеканадська конференція для вчителів українських шкіл “Українське шкільництво в Канаді: бути канадцем і залишатися українцем”, організована Національною Шкільною Радою Канади, Шкільною Радою Торонто та Комітетом Рідного Шкільництва при Дирекції УНО Канади за підтримки Конгресу Українців Канади. Для участі в роботі конференції до Канади прибули гості з України – головний редактор редакції гуманітарних журналів державного видавництва “Педагогічна преса”, науковий співробітник лабораторії географічної та економічної освіти Інституту Педагогіки Національної Академії Педагогічних Наук України Валентина Бойко (Київ) і наукові співробітники Міжнародного інституту освіти, культури та зв'язків з діаспорою Національного Університету “Львівська Політехніка” Олеся Палінська і Оксана Туркевич (Львів).

Одного дня вони завітали до редакції “Нового Шляху” і люб'язно відповіли на кілька запитань нашого кореспондента Лариси Гринди.

– Доброго дня, вельмишановні гості. Прошу, розкажіть читачам нашого часопису про мету вашого приїзду до Канади і поділіться враженнями від конференції.

Валентина Бойко: Я хочу наголосити, що участь у конференції – це результат цілорічної співпраці із Шкільною Радою Канади. На пропозицію Шкільної Ради я готувала програму з географії України, яка була б адаптована до українських суботніх шкіл Канади. На конференції на двох сесіях представляла програму для учнів 8-10 класів та програму для початкової школи “Наша Україна”.

Враження від конференції залишилися дуже гарні. Організаційний комітет почав дуже велику й корисну справу. Мені було надзвичайно цікаво взяти участь у такій конференції, привезти свій досвід, зустрітися з колегами, поділитися своїми наробками і збагатитися досвідом канадських учителів та набути незабутніх вражень від спілкування з педагогами, причетними до навчання в Канаді. Організовано все було на найвищому рівні – пленарні засідання пройшли на одному диханні. Ми відкрили для себе великий пласт культури і духовності канадських українців.

Оксана Туркевич: Наш Інститут освіти, культури та зв'язків з діаспорою Національного Університету “Львівська Політехніка” започаткував співпрацю із Шкільною Радою Канади, коли її представники Євгенія Петрова та Оксана Левицька приїхали на конференцію до Львова в лютому 2011 року. Темою цієї конференції

Валентина Бойко, Олеся Палінська і Оксана Туркевич

було вивчення української мови у світі, зокрема наголос робився на українське шкільництво в діаспорі. Євгенія Петрова та Оксана Левицька виступили тоді з цікавими доповідями.

Сьогодні ми дуже вдячні Шкільній Раді Канади за запрошення на їхню конференцію, де ми мали нагоду презентувати наші навчальні посібники, які укладаємо і за якими вже навчаються у старших класах шкіл Канади. Також здобули багато позитивних вражень у науковому плані, оскільки мали можливість перейняти досвід, зокрема вчителів української мови, що є темою наших досліджень.

– Чи ви мали нагоду побувати у українських канадських школах?

Оксана Туркевич: Ми відвідали цілоденні школи Кардинала Йосифа Сліпого і Свщ. Йосафата. Побували на уроках, побачили, які методи і засоби застосовуються у навчанні, що, звичайно, дасть нам матеріал для майбутніх розробок.

Олеся Палінська: Нам дуже сподобалось, як проводяться уроки. Діти вільно спілкуються, не мають страху сказати щось неправильно. Панує жива, гарна атмосфера. Це, я вважаю, і допомагає у засвоєнні матеріалу, і дає нагоду вчителям викласти матеріал у цікавий спосіб.

Валентина Бойко: Нас справді насамперед вразила ця демократія у школі. Як як вчитель-практик, який 16 років пропрацював у школі в Україні, бачу, що нового ми могли б запозичити для нашої системи освіти і як така атмосфера може бути відображена у навчальному посібнику.

– Пані Валентино, Ви згадуєте посібники. Як головний редактор гуманітарних журналів, що Ви видаєте у видавництві “Педагогічна преса”?

Валентина Бойко: Що стосується журналів, то це насамперед видання для вчителів з усіх предме-

тів, які викладаються у школі. У цих журналах подаються розробки науковців Інституту Педагогіки України, наукові фахові статті, нормативні документи Міністерства освіти, які вчителю потрібно використовувати у своїй праці, і, звичайно ж, матеріали з досвіду роботи вчителя, розробки уроків, позашкільних заходів. Здебільшого такі журнали виходять щомісяця або раз на два місяці. Також у видавництві друкуються суто наукові журнали, де науковці публікують свої статті.

– Чи зацікавилися вчителі у Канаді такими виданнями? Чи хотіли б вони використовувати їх у своїй праці?

Валентина Бойко: Я привезла зі собою кілька примірників видань українознавчого циклу – українська мова і література, географія та історія. Канадські вчителі дуже зацікавилися ними і підтвердили, що такі журнали стали б корисними для навчального процесу, оскільки там є багато цікавого матеріалу. Усі ці видання незабаром з'являться в інтернеті, і вчителі у Канаді зможуть ними послуговуватися у своїй праці.

Я закликала наших канадських колег не тільки читати ці журнали, а й дописувати до них, ділитися своїм досвідом, щоб і вчителі в Україні могли його використовувати на своїх уроках.

– Міжнародний інститут освіти, культури та зв'язків з діаспорою Національного Університету “Львівська Політехніка” – що це за установа, чим вона займається?

Олеся Палінська: Наш інститут – скорочено МІОК – цього року буде відзначати своє 20-ліття. Протягом цього часу він трошки змінював свою назву, але його діяльність завжди була спрямована на те, щоб підтримувати зв'язки з українцями поза межами України. При його витоках стояли Ігор та Ірина Калинці, відомі українські дисиденти та патріоти, пані

Ірина ще й досі працює в інституті. Сьогодні директором МІОК є Ірина Ключковська – людина надзвичайно цікава та енергійна.

Наш інститут має кілька напрямків діяльності, основний з яких – освітній, тобто все, що стосується україномовної освіти, з одного боку, для українців поза межами України і, з другого боку, для тих іноземців, які приїжджають в Україну. Другий напрямок – налагодження зв'язків з українськими громадами у світі та представлення їх діяльності українцям в Україні. Ще один проект носить назву “Назустріч новій хвилі”, і він спрямований на вивчення явищ новітньої еміграції, яка виникла після здобуття Україною незалежності.

Я ж детальніше зупинюсь на напрямку, який називається “Крок до України”. Це, в основному, книжки – підручники, посібники, матеріали, програми, навчальне забезпечення для шкіл та університетів. За п'ять з половиною років ми уклали п'ять підручників. Перший наш підручник – “Крок-1”, який ми представляли тут на конференції і за яким багато шкіл у Канаді вже частково працюють. Підручник комунікативний, він вчить людину говорити. Зараз у нас уже практично завершена робота ще над двома підручниками, зокрема “Самостійним Кроком”, який розробила Оксана Туркевич. Також готуються ще два посібники для вивчення української мови як іноземної – “Мандрівка Україною” і аудіокурс “Автостопом по Україні”. Поки що ці видання перебувають в апробації, і ми збираємо на їх видання кошти.

Усі ці підручники ми насамперед використовуємо у своїх літніх школах МІОК – курсах, на яких студенти хочуть вивчати українську мову в мовному середовищі. Цього року такі курси проходять з 7 по 28 липня. На них пропонується інтенсивний курс вивчення мови, і, до того ж, є нагода ознайомитися з історичними та культурними пам'ятками України, побувати на різних екскурсіях, познайомитися з ровесниками та багато іншого. Так що запрошуємо усіх охочих.

– Що б ви хотіли побажати своїм канадським колегам?

Валентина Бойко: Хочеться побажати, щоб такі конференції, як конференція “Українське шкільництво в Канаді: бути канадцем і залишатися українцем”, у роботі якої нам усім пощастило взяти участь, стали регулярним, систематичним явищем, оскільки це справа надзвичайно корисна. Спілкуючись із канадськими вчителями, ми почули думки, що вони багато цікавого винесли з цієї конференції. Добре було б, щоб наша співпраця продовжувалась і давала позитивні результати.

Інтерв'ю вела Лариса Гринда

Український Музичний Інститут Америки

Українська музика на Американському континенті

Йосиф Сірка

У часи комуністичного панування українську науку представляв на Заході Український Вільний Університет, і мало хто знав, що в музиці таку ж роль відігравав Український Музичний Інститут Америки.

20 травня 2012 р. у місті Воррен (штат Мічиган – Michigan) у залі Українського Культурного Центру відбувся урочистий концерт з нагоди 60-ліття заснування Українського Музичного Інституту Америки. Для непоінформованої людини може скластися враження, що це щось на зразок суботніх шкіл, якими усіяні міста української діаспори у США та Канаді. Але таке враження було б помилковим, оскільки Український Музичний Інститут Америки (УМІ Америки) інкорпорований у штаті Нью-Йорк як безподаткова навчальна установа ще 1952 р.! Під сучасну пору діє п'ять відділів і один підвідділ у різних містах США, де навчаються сотні учнів, які можуть здобувати різну музичну освіту – восьмирічне свідоцтво, десятирічний диплом і десятирічний – плюс диплом майстра на рівні Консерваторії.

Після Другої світової війни до США прибула значна кількість українців та українок, які належали до освічених людей з найрізноманітнішими професіями. На жаль, більшість нової еміграції у США знаходила працю лише у важкій індустрії, шахтах та автоіндустрії. Серед т. зв. третьої хвилі емігрантів можна було знайти не тільки вчителів, фармацевтів, лікарів, інженерів, юристів, але й артистів,

музикантів, поетів та композиторів і диригентів. Інтелігентні люди не могли задовольнитися лише фізичною працею, якою годували себе та родину. Більшість жила ще й ідеями незалежної України та вірою, що настане час, коли зможуть повернутися в Україну і продовжити розпочату працю чи закінчити перервані студії в університетах та інших професійних закладах. Люди знали, що в СРСР провадиться політика нищення всього українського – мови, історії, музики. Щоб зберегти українську мову й історію – існували суботні школи, де підрастає покоління вивчало мову та історію, а от щодо музики, то справа виглядала інакше, бо не всякому до співу чи музики, коли щодня потрібно думати про те, як заощадити цента, щоб взяти потім позику на купівлю хати чи авто, яким би надійно їздив на працю.

Серед післявоєнної еміграції українців у США було чимало композиторів, музикознавців, які знали, що в Україні під московською владою зникають не тільки мова й історія, але й українська класична музика, про яку й не дуже охоче згадували. Щоб діти та молодь української діаспори у США взагалі мали змогу вивчати класичну музику і, в першу чергу, українську, то українські музичні активісти вирішили заснувати Український Музичний Інститут Америки за зразком Музичної Консерваторії ім. М. Лисенка у Львові, і першим президентом цієї навчальної інституції став відомий піаніст-педагог Роман Савіцький. Вже починаючи з 1952 року, у великих скупченнях українських поселенців

– Дітройті, Філадельфії, Клівленді, Балтиморі, Ньюарку постали відділи Українського Музичного Інституту Америки. При декотрих відділах, із власною управою, діє батьківський гурток, який допомагає вчителям з різними адміністративними, організаційними та фінансовими справами.

У святковому концерті у Воррені взяли участь учні-студенти та випускники Інституту, які займаються музикою професійно або грають у різних оркестрах чи займаються педагогічною діяльністю.

Марія Лончина-Лісовська – директор УМІ в Дітройті, батько якої, д-р Богдан Лончина, був директором цього Інституту 24 роки (1961 – 1985) – у короткій промові згадала історію та тих, хто зробив найбільший внесок в існування цього навчального закладу.

У першій половині програми виступило 28 учнів-студентів, серед яких були й китайці, індійці та хорвати. Усі вони виконували твори українських композиторів – Берковича, Леонтовича, Лисенка, Степового, Дремлюги, Барвінського, Савицького, Косенка та ін. Слухаючи цих молодих виконавців, які народились у США (серед яких і чужинці) і вподобали собі українську музику, мимоволі пригадуєш депутатку від Партії регіонів, яка хоче позбавити українців не те що класичної, а то й взагалі української музики.

У другій частині програми виступили Марія Миколенко – випускниця, викладач та композитор, яка на скрипці виконала власний твір та твір Сильвестрова у супроводі педагога УМІ Марії Лончини-Лісовської на фортепіано та Джулієн Голмс на кларнеті. Твори Скорика і Витвицького виконували також Марія Гординська-Голян – на фортепіано, д-р Андрій Сурмак (за професією лікар) на скрипці та Жеїгюн Кім на віолончелі.

Понад 250 учасників святкового концерту у Воррені мали змогу ознайомитись з історією Українського Музичного Інституту Америки з програмної брошури, яка на 18 сторінках англійською та українською мовами подала не тільки історію інституту, але й світліни перших директорів. Сотні випускників, успішні музикознавці та фахівці гри на різних інструментах,

композитори, скрипалі та піаністи є найкращою візиткою цієї незвичної професійної школи.

Відзначення 60-річної діяльності Українського Музичного Інституту Америки є дуже важливим саме сьогодні, бо воно пригадує нам, що й тепер в Україні, на жаль, не набагато кращі часи, ніж після Другої світової війни, щодо стану не тільки української музики, але й української історії та мови взагалі.

Що в Україні панує запекла шовіністична російська політика, якій би цар Микола II та Валуєв позаздрили, бо проводиться т. зв. українськими політиками, про що свідчить і запекла боротьба деяких депутатів у ВР України за запровадження російської як державної. Побиття до крові 24 травня депутата від партії “Батьківщина” є свідченням того, що навіть у незалежній Україні є досить куплених московських слуг, яким ближчі цілі імперської Росії, аніж ідеї українських патріотів, скеровані на вільний і демократичний розвиток суспільства, де б знайшли своє місце усі національності, що проживають на території України. Демократична Україна, в якій би жили люди в добробуті, не цікавить ані сучасну владу в Україні, ані депутатів, котрі задля забаганки Москви готові зректись мови своїх предків. Тому нема чому дивуватись, що в той час, коли в Росії забороняють українські організації, у ВР України ніхто не піднесе голосу на захист української діаспори. Саме це й є свідченням того, хто керує законодавчою українською інституцією.

Відзначення 60-річчя УМІА ще раз нагадало нам, що навіть у незалежній Україні ще нема українського духу, який би надихав українську діаспору, як це є з іншими діаспорами. Існування Українського Музичного Інституту Америки можна порівняти з існуванням Українського Вільного Університету в Мюнхені, бо обидва вони, як незалежні, але визнані навчальні заклади, виконують надзвичайну роль у той час, коли в Україні російському телебаченню та надзвичайній експансії писаного і мовленого російського слова відчинені двері, а українське друковане і мовлене слово потрібно шукати „зі свічкою”!

Торонто, 28.5.2012 р.

Flower Fantasy

Замовляйте квіти в українській крамниці

Власник Любомир Левицький

3635 Cawthra Rd. #6 Mississauga, Ont.

www.flowerfantasy.ca

Tel.: 905. 279. 2215

“Братство для оновлення українського православ’я в Канаді”

Куди нас ведеш, Церкво моя?

У суботу, 2 червня 2012 р. в Торонто відбувся дуже успішний, перший із серії, інформативний семінар, влаштований новосформованим “Братством для оновлення українського православ’я в Канаді”. Понад 150 його учасників із Сент Кетеринс, Лондону, Вотерлу, Гамільтону, Торонто та Бритійської Колумбії вислухали прекрасно опрацьовані виступи про історію та сучасний стан Української Православної Церкви в Канаді,

а також мали нагоду почути інформацію про стан Української Православної Церкви у США та наслідки змін в одній парафії.

“Братство для оновлення українського православ’я в Канаді” зорганізоване як наукове й академічне братство, має за головну ціль поінформувати про дійсний нинішній стан Української Православної Церкви в Канаді. Документи (копії яких роздані учасникам) показують, що сам

фундамент Церкви в небезпеці. Українська Православна Церква в Канаді була побудована на чотирьох головних стовпах: українство, православ’я, автокефалія та соборноправність. Останні події доводять вірним, що ці стовпи підкопують. Перед вірними стоїть питання: Будемо стовпи поправляти, відновляти, цілком викопувати чи ставити зовсім нові? Щоб зробити таке правильне рішення, ми мусимо добре

вивчити та зрозуміти теперішню ситуацію, майбутні можливості та можливі наслідки. І саме з цією метою створилося “Братство для оновлення українського православ’я в Канаді”.

Зацікавлених будемо інформувати про наш наступний науковий семінар. Учіться, роздумуйте та вирішуйте!

За подальшими інформаціями звертайтеся до Володимира Шевчука на тел. 905-884-0618.

Український Цвинтар Святого Володимира

Фірма виготовлення пам’ятників

Eternity in Granite

вигідно розташована в офісі Цвинтару пропонує

- Великий вибір граніту
- Індивідуальне оформлення на комп’ютері
- Професійні портрети та різьба
- Написи на будь-якій мові на бажання замовника
- Помірковані ціни

“Eternity in Granite” передає свої прибутки на утримання Цвинтару.

За подальшими інформаціями просимо звертатися до адміністрації.
УКРАЇНСЬКИЙ ЦВИНТАР СВЯТОГО ВОЛОДИМИРА
1280 Dundas Street West
Oakville, Ontario
L6M 4N9

Тел: (905) 827-1647 1-888-386-1264
Факс: (905)-847-6478

На Хустщині руйнується унікальна церква, збудована ще у 1496 році

Закарпаття здавна славилось своїми пам’ятками, які не залишають байдужими ні місцевих жителів, ні гостей краю. Однією з таких є старовинна церква Св. Параскеви, що на Хустщині. Готичний храм увінчує пагорб і вимальовується чітким силуетом на тлі невисоких гір.

Церква Св. Параскеви знаходиться у с. Олександрівка Хустського району. Храм двозрубний і тридільний з видимим нахилом стін до середини. Його вежа з чотирма фіялами біля основи шпильно височіє над західним зрубом. А біля нього стоїть дерев’яна каркасна двоярусна дзвіниця. Проте найголовніша цінність цієї церкви в тому, що вона старовинна.

За словами сільського голови, у церкві є на що подивитися, проте через поважний вік пам’ятки, адже побудована у 1496 році, не обходиться без проблем. У 2002 році частковою реставрацією храму займався Львівський інститут археології, та через відсутність

фінансування проект призупинили. За словами жительки села, роботи з відновлення пам’ятки ще багато. Привертає увагу у церкві багатий настінний розпис, виконаний у 1779 р. майстром Стефаном Тербельським та іншими народними майстрами. На стінах зображення жіночих фігур, вбраних по моді тих часів, войовничих лицарів, а ще чотирьох вершників Апокаліпсису. Все це намальовано на дереві. Проте нещадна волога дісталась і сюди. Олександрівська церква готичного стилю, тому і будувалася старовинним і незвичайним способом. За радянських часів у церкві працював етнографічний музей з численними експонати, та через вологу речі перенесли до місцевої школи і бібліотеки, а сам храм зачинили на ключ. Проте так проблему не вирішити, адже без негайної реставрації церква Св. Параскеви зі своїми унікальними фресками зникне назавжди. Про це інформує Закарпаття online.

Радіопрोगрама “Поступ” у прямому ефірі

Щонеділі 8-10 год. вечора на хвилях FM 88,9 (CIRV)

Новини з України та світу
Інтерв’ю та дискусії

Замовляйте у нас музичні вітання, привітайте пісню Ваших рідних та друзів

Керівник програми – Любомира Матвіяк

Tel.: 416-671-1805 Fax: 416-628-5156 lyubomyram@yahoo.com

реклама
в газеті **НОВИЙ ШЛЯХ**
забезпечить

Ваш **успіх**

тел. 416-960-3424